

КАКО МОЖЕМО СТВОРИТИ КУЛТУРУ УКЉУЧЕНОСТИ У ЦРКВИ?

Када погледамо по нашим одељењима и огранцима, видимо људе који се лако уклапају. Оно што не схватамо је да чак и међу онима који се уклапају, постоје многи који се осећају запостављенима. На пример, једна студија недавно је открила да је скоро половина одраслих у Сједињеним Америчким Државама изјавила да се осећају усамљено, запостављено или изоловано од других.¹

Важно је осећати се укљученима. То је основна људска потреба, и када се осећамо искљученима, то боли. Запостављеност може произвести осећај туге или љутње.² Када не осећамо припадност, склони смо да потражимо место где нам

је удобније. Морамо свима помоћи да осећају припадност Цркви.

Укључивање на Спаситељев начин

Спаситељ је био савршен пример вредновања и укључивања других. Када је изабрао своје апостоле, није обратио пажњу на статус, богатство или узвишену професију. Показао је поштовање према Самарјанки на бунару, сведочећи јој о свом божанству, упркос томе што су Јевреји са потцењивањем гледали на Самарјане (видети Јован 4). Он гледа у срце и не гледа ко је ко (видети 1. Самуилова 16:7; Учење и завети 38:16, 26).

Спаситељ је рекао:

„Нову вам заповест дајем да љубите један другога, као што ја вас љубих, да се и ви љубите међусобно.

По томе ће сви познати да сте моји ученици ако узимате љубав међу собом” (Јован 13:34-35).

Шта ми можемо учинити?

Понекад је тешко рећи да ли се неко осећа искључено. Већина људи то не каже - бар не сасвим јасно. Али срцем пуним љубави, уз вођство Светог Духа и настојањем да препознамо, можемо знати када се неко не осећа укљученим на црквеним састанцима и активностима.

Могући знаци да се неко не осећа укљученим:

- Говор тела, као што су чврсто склопљене руке или спуштен поглед.
- Седење у задњем делу просторије или особа седи сама.
- Неодолажење у цркву или нередовно долажење.
- Раније напуштање састанка или активности.
- Неучествовање у разговорима или лекцијама.

То могу бити и знаци других емоција, као што су стидљивост, тескоба или нелагодност. Чланови се могу осећати „другачије” када су нови чланови Цркве, из друге земље или културе, или су недавно доживели трауматичну животну промену, као што су развод, смрт члана породице или ранији повратак са мисије.

Без обзира на разлог, не треба оклевати у показивању љубави и саосећања. Оно што кажемо и оно што чинимо може створити осећај да су сви добродошли и да су сви потребни.

Неки начини за укључивање и добродошлицу:

- Не седите увек поред истих људи у Цркви.
- Не гледајте спољашност људи да бисте видели истинску особу. (За више о овој теми, погледајте „Послуживање је видети људе на Спаситељев начин”, *Liahona*, јун 2019, стр. 8-11.)
- Укључите друге у разговоре.
- Позовите друге да буду део вашег живота. Можете их укључити у активности које већ планирате.
- Пронађите заједничка интересовања и градите на њима.

- Немојте ускратити пријатељство само зато што неко не испуњава ваша очекивања.
- Када видите нешто јединствено у вези са неком особом, покажите интересовање се за то, уместо да то превидите или избегавате.
- Изразите љубав и упутите искрене похвале.
- Издвојите време да размислите о томе шта заиста значи када кажемо да је Црква за свакога, без обзира на разлике. Како то можемо спровести у дело?

Није увек лако осећати се пријатно међу људима који су другачији од нас. Али, са стицањем искуства, можемо бити бољи у проналажењу вредности у разликама и ценити јединствени допринос сваке особе. Као што је поучио старешина Дитер Ф. Ухдорф, из Већа дванаесторице апостола, наше разлике нам могу помоћи да постанемо бољи, срећнији људи: „Дођите, помозите нам да изградимо и ојачамо културу исцељења, љубавности и милости према свој Божјој деци.”³

Благословена због укључености

Кристл Фечер се преселила у другу земљу након што је рат уништио њену домовину. Није добро говорила језик и није познавала никога у свом новом комшилуку, тако да се у почетку осећала изоловано и усамљено.

Као чланица Цркве, скупила је храброст и почела да одлази у своје ново одељење. Бринула се да ће њен јак нагласак одбити људе да разговарају са њом или да ће је осуђивати јер није била удата.

Међутим, упознала је друге који се нису освртали на њене разлике и дочекали су је у своју заједницу пријатеља. Опходили су се са љубављу и убрзо је била заузета помажући у поучавању у Школици. Деца су била велики примери прихватања, а осећај да је вољена и потребна ојачао је њену веру и помогао у обнављању њене доживотне оданости Господу.

ОТКРИЈТЕ ВИШЕ

За више идеја, прочитајте „We Can Do Better: Welcoming Others into the Fold”, *Liahona*, септ. 2017.

ДЕЛИТЕ СВОЈА ИСКУСТВА

Пошаљите нам своја искуства о томе како сте служили другима или како су други служили вама. Идите на страницу liahona.lds.org и кликните „Submit an Article or Feedback“.

СПРОВОЂЕЊЕ У ДЕЛО

Сестра Линда К. Бартон, former Relief Society General President, taught, „First observe, then serve“ (*Liahona*, нов. 2012, стр. 78). Слеђење овог савета може нам помоћи да створимо одељења и огранке где су сви укључени и потребни. Ево неких додатних идеја за разматрање:

- Када уђемо у црквену зграду, можемо **погледати окол**о и видети кога би Господ желео да уведемо у наш круг пријатељства тог дана.
- Понекад избегавамо оне који су другачији од нас или који пролазе кроз тешке тренутке, јер се бојимо да не кажемо нешто погрешно. То може учинити да се осећају изоловано, питајући се зашто им се нико не обраћа.
Седите поред њих, покажите љубав и поставите искрена питања. Питајте их за искуство које имају у вези са њиховим изазовима и како им можете помоћи.

- У нашим разговорима и на нашим недељним часовима можемо изабрати **примере који показују да појединци и породице у различитим ситуацијама** могу живети по Јеванђељу и уживати у његовим благословима.
- Чланови разреда могу бити веома благословени када учитељи **укључе чланове различитих узраста, националности и породичних ситуација**. Можемо научити доста тога од многих верних чланова Цркве чија се искуства разликују од наших.
- Учители могу створити сигурно место за све како би поделили своја искуства у животу по Јеванђељу. На сваки коментар, учитељ може **позитивно одговорити на нешто што је речено**. Чланови разреда ће тада бити склонији да осећају сигурност и опуштеност у дељењу својих размишљања.

НАПОМЕНЕ

1. Видети Alexa Lardieri, Study: Many Americans Report Feeling Lonely, Younger Generations More So”, *U.S. News*, 1. мај 2018, usnews.com.
2. Видети Carly K. Peterson, Laura C. Gravens, and Eddie Harmon-Jones, „Asymmetric Frontal Cortical Activity and Negative Affective Responses to Ostracism”, *Social Cognitive and Affective Neuroscience*, vol. 6, no. 3 (јун 2011), стр. 277-285.
3. Dieter F. Uchtdorf, „Believe, Love, Do”, *Liahona*, нов. 2018, стр. 48.